ŠTORKLJA

ŠOLSKI ČASOPIS POŠ BLAGOVNA

2019/2020

KAZALO

UVODNIK ... 3
PROJEKTI ... 4
Prometna kača ... 4
Branje je kot potovanje ... 4
Boš bral knjigo z mano? ... 8
Pozdrav ptic miru ... 9
Z DOMIŠLJIJO NA POTEP ... 10
Gosenica Velikanka in njena dva prijatelja ... 10
Coprnica Zofka - predzgodba ... 12
Maček Muri ... 13
Sobni copat in gumijasti škorenj ... 14
Če bi jaz enkrat potoval v preteklost ... 15
Jaz Pika Nogavička ... 16
NAŠE POTI ... 17
V toplih krajih ... 17
Šolski muzej ... 17
Dan na smučišču ... 18
Mladi lovec ... 19
Obisk v psarni Belokranjski potepuh ... 19
OBISKALI SO NAS ... 21
Posebni gostje ... 21
Moja mami učiteljica (mikrobiolog) ... 22
USTVARJAJMO IN SE VESELIMO SKUPAJ ... 23
Strašila ... 23
Joga smeha ... 24
Izdelovanje sveč ... 25
Otroški ljudski plesi ... 27
POUK NA DALJAVO ... 28
Čas sprememb ... 28
Ustavljen čas ... 29
Preobrat stoletja ... 30
Najbolj mi je bilo všeč ... 31
Šola na daljavo ... 32

PESNIŠKI KOTIČEK 33
List s sporočilom..... 33
Kobilica vozi letalo 34
Neskončna knjiga 35
NAŠ PROSTI ČAS 36
Intervju z babico 36
Gledališka igra Skrivnost raka Roka..... 38
RAZVEDRILO..... 39
Rebusi 39

UVODNIK

Drage učenke in učenci, spoštovani bralci Štorklje!

Šolsko leto 2019/2020 se končuje in pred vami je nova, tokrat druga številka šolskega časopisa Štorklja. Ustvarile so ga pridne roke naših učencev in učenk pod budnim očesom učiteljic.

Na šoli se je dogajalo veliko zanimivega, poučnega in zabavnega. Vse to je pozitivno vplivalo na življenje in delo šole, predvsem pa na prijetno sobivanje in osebnostno rast vsakega izmed nas. Trudili smo se, da nekaj teh utrinkov tudi zberemo in jih delimo z vami.

Letošnja Štorklja vam tako ponuja pripovedi in vtise otrok iz različnih šolskih aktivnosti, utrinke šolskih projektov, literarne prispevke, likovna ustvarjanja in zanimiv intervju z našo kuharico, gospo Gustiko Brečko, ki avgusta odhaja v zaslužen pokoj.

Seveda pa je bilo letošnje šolsko leto tudi edinstveno, saj smo se prvič, za več kot dva pomladna meseca, poslovili od šolskih klopi in preizkusili izobraževanje na daljavo. Iskrena hvala staršem, da ste se bili pripravljeni učiti drug z drugim in z nami učiteljicami. Skupaj nam je uspelo! Prav gotovo smo vsi v tem času začutili, kako pomembno je sodelovanje, medsebojna pomoč, podpora in prijazna beseda. Predvsem pa osebni stik.

Ne nazadnje, hvala mojim sodelavkam za prizadevno delo. Trudimo se po najboljših močeh.

Ob izteku šolskega leta vam želim prijetne in sproščene poletne počitnice, veliko vznemirljivih dogodivščin in nešteto nepozabnih trenutkov v družbi najdražjih.

Petra Artnak

vodja podružnične šole Blagovna

PROJEKTI

Prometna kača

V tem šolskem letu smo se prvič odločili za izvajanje Prometne kače. Je zabaven in učinkovit projekt za osnovne šole, ki spodbuja hojo, kolesarjenje ali uporabo javnega prevoza za pot v šolo. Izvajali smo ga v jesenskem času, od 17. 9. 2019 do 11. 10. 2019, sodelovali pa so prav vsi učenci šole. Pozitivni rezultati so bili vidni, saj je v času izvajanja projekta v šolo na trajnostne načine (hoja, avtobus, skupinski prevoz) prihajalo na ravni šole za kar 14% več učencev. Po končanem izvajanju Prometne kače je še vedno za 7% več učencev prihajalo v šolo na omenjene načine kot pred izvajanjem. S tem smo uspešno zaključili jesensko izvedbo projekta in dokazali, da skupaj zmoremo izboljšati in odpraviti negativno dojemanje trajnostne mobilnosti, otrokom omogočiti nove izkušnje v prometu in narediti nekaj koristnega za naše okolje.

Kolektiv POŠ Blagovna

Branje je kot potovanje

Drugošolci so v letošnjem šolskem letu veliko časa posvetili branju in razvijanju bralne tehnike. Sodelovali so v razrednem projektu Branje bogati in tako vsak dan v šoli glasno ali tiho brali vsaj 5 minut. Obiskovali so šolsko knjižnico in brali za bralno značko. Doma pa so ob pomoči svojih staršev izpolnjevali bralna satovja. Urjenje bralne tehnike je lahko veliko zabavnejše, če lahko ob tem ležiš v postelji, bereš sestrici ali bratu,…

Naučiti se brati je kot prižgati ogenj." — *Victor Hugo*

Rad berem, ker me mama pohvali. Rad berem knjige o vesolju in o astronomji. Berem od sobotah zjutraj. Rad berem na vreči za sedenje.

Aleks Berden

Rad berem zanimive knjige. Knjige rad berem z očkom, ker me vedno pohvali. Zelo rad berem tudi bratcu Tjalu.

Lukas Lavtižar

Rada berem, ker postajam
vse boljša.
Rada berem ljudske pravlji-
ce. Rada berem babici.
Mila Turk

Rada berem, ker se veliko naučim. Rada berem knjige. Rada berem v dnevni sobi.

Hana Horvat

Rada berem, ker pri tem izvem kaj zanimivega. Rada berem, ko mami kuha večerjo.

Luna Rozman

Najrajši berem v svoji postelji. Rada berem knjigo o Pepelki in Lepotico in zver.

Živa Černoša

Berem zaradi tega, da bom lahko brala zgodbice svoji sestrici Neži. Rada berem ljudske pravljice. Rada berem popoldan na kavču.

Tinkara Gajšek

Rada berem, ker me mami in ati poslušata. Čisto odvisno kaj berem, vsak dan preberem par strani. Najrajši berem na kavču.

Marisa Obreza

Rada berem, ker me starša vedno pohvalita in ker sem vedno boljša. Najraje berem knjigo Maček Muri. Največkrat berem pod odejo, ker me noben ne sliši.

Tjaša Kolar

Boš bral knjigo z mano?

BRALNI RAZREDNI PROJEKT V 3.C

Glasno branje drugemu je praviloma vedno dejanje in dajanje ljubezni ter pripomore k tkanju medsebojnih vezi.

Tako smo vsako jutro tkali medsebojne vezi in v bralnem zajtrku nabirali bralne minute glasnega branja. Mesečno smo si jih zapisovali na bralna znamenja, ki smo jih od učiteljice dobili v dar na prvi šolski dan. Največje število bralnih minut je bilo kar 1830, kar je 30 ur in pol. Največ učencev je zbralo okrog 26 ur branja. Potem pa nas je prekinil pouk na daljavo in z branjem v šoli smo tako končali razredni projekt. Kljub temu pa smo z delom zelo zadovoljni, saj smo bistveno izboljšali tehniko branja, ki bo v naslednjih letih pripomogla k uspešnemu učenju.

Pozdrav ptic miru

Z učiteljico Alenko Gradišnik smo se 21. septembra odpravile v Celje na tradicionalno prireditev PTICE MIRU, ki je potekala v središču mesta pri »zvezdi«.

Na odru smo deklamirale pesmi in nastopale z razmišljanjem o svobodi, miru, sočutju in sreči. Zaključile smo s pozivom ljudem, naj ne pozabijo, da lahko vedno vsak svobodno izbira. Pa naj bo to med odpuščanjem in zamero, med lenarjenjem in delom, med obupom in voljo, med nemirom in mirom. Torej, med slabim in dobrim. Tako lahko vsak posameznik pripomore k razvoju boljših vrednot.

Po končanem nastopu nas je učiteljica pohvalila in povabila v slaščičarno. Domov smo odšle polne novih doživetij.

Isabella Žafran, Monika Guček, Nuša Brečko Lazarevič, 5. c

Z DOMIŠLJIJO NA POTEP

Gosenica Velikanka in njena dva prijatelja

John O'Donohue je pravil: » Ko je domišljija budna in živa, dejstvo nikoli ne otrdi ali se zapre, temveč ostaja odprto ter nas vabi k novim pragovom možnosti in ustvarjalnosti.«

Takšno ustvarjalnost vzpodbujamo tudi v šoli. Učenci si z različnimi domišljijskimi zgodbami popestrijo odmore in podaljšano bivanje.

Takole so si učenci iz 3. c izmislili svojo zgodbico.

Medtem so trije prijatelji pojedli kosilo. Velikanka je pripravila poseben sladico za gosta. Takole je izgledala: Imela je tri rezine vanilijevega sladoleda, po vrhu pa je imela košček lubenice. Imenovala se je Ledni sneg. Vsem je bila zelo okusna, da so si kar polizovali usta, tačke in noge. Poprosili so iz hiše in se odpravili ven igrat. Zunaj so se igrali košarko. Marta ni zadela koša in žoga je zletela po hribu navzdol. Marta jo je šla iskat. Sovražniki so se medtem pripravili. Marta je hotela žogo zaustaviti in zapletla se je v veliko lepljivo pajkovo mrežo. Sovražniki so se na ves glas smejali. Velikanka in Tine sta jo začela iskati. Iskala sta jo vse povsod razen na dvorišču ne. Odšla sta pogledat na dvorišče. Tam sta zagledala veliko pajkovo mrežo, da ugg je ležala Marta z žogo. Velikanka se je spomnila dobrega načrta. Skočila je na mrežo in ker je bila tako močna je Marta in žogo potegnila z mreže. Sovražniki pa so bili jezni in si rekli: mogoče bo uspel drug načrt. Prijatelji pa so se spet veselo igrali.

Sovražniki so morali poskusiti ob naslednji priložnosti in ob naslednjem načrtu. Prijatelji so se posvetovali in se zmenili kaj bodo počeli naslednji dan. Naslednji dan je imela Marta rojstni dan. Velikanka in Tine sta jo spekla prav poseben čokoladnato torto. Ko je prišla Marta se je zelo razveselila in je takoj želela da ji skoraj pada. Torta se je imenovala: Čokoladno presenečenje.

Zvotraj torte je bilo čokoladno darilo, ki ga lahko pogrešamo. V darilu je bil fotoaparat in dalnogled. Marta zelo rada fotografira, Apolku so se odpravili na izlet po morju. Odločili so se da bodo potovali ev dan. Z starim Velikankinim motorčkom so se odpeljali do ladje. Plan so si naredili takole: najprej se bodo peljali na otok Kobiličnjak, potem na Gosenčnjak in nakonec na otok Mačinjak. Prišli so na otok Kobiličnjak. Tam je polno kobilic in otok je bil cel zelen. Cela zelena površina je skočila v zrak in zapela pesmico za rojstni dan. Marta ni mogla verjeti svojim očem. Zbrali so se v hiši kobiličnih strojev. Tam je Marta spoznala veliko novih zanimivosti. Prvi stroj ki so ga razkazali je bil: skokskrok. Marta je poskusila in vtaknila v luknjice roke in noge in dobila je zelo kratke. Lahko je skočila do oblakov in nazaj.

Pokazali so jim še stroj Lepilostrop. Ta stroj deluje takole: Z lepljivo zelno maso si namažeš tačke, noge ali roke in začneš hoditi po steni, strope ali karkoli drugega. To je preizkusil Tine. Odlično se mu je zdelo. Čas je bil, da gredo se na druge otoke. Odšli so na otok Gosenčnjak. Tam so bile sicer manjše gosenice kot Velikanka.

Imeli so veliko raznovrstnih daščic, in recepto: BANANINI PIŠKOTI: 1kg banan, 80 g sladorja in 2 g moka. Nato vse skupaj prenešano. Dodamo pa še skrino sestavino in to je 1kg zdrobljenih OREO piškotov. To še enkrat premešamo in oblikujemo modelčke kakršne koli oblike. Modelčke damo v pekač in vse skupaj damo v peč piškotarico. To je do zdaj najboljša in najdražja slaščica na svetu. Stane pa točno 1989€ in 99 centov. To je zelo veliko a prijatelji jo vseno dobijo zastonj. Pokažejo jim še eno slaščico, ki pa je druga najdražja in stane 1988€, 99 centov za en € manj kot najdražja slaščica. Ta slaščica se imenuje SMETANOVI OŠLAKI. Najprej stepemo sladko smetano in nato dodamo kislo smetano. Zraven damo jajca, malo in zelo malo vode. Vse skupaj zgnetemo. To damo v pekač in nato v pečico. Medtem pripravimo temno vročo čokolado. Vanj zmešamo mrvice. Judi ta sladica je zelo dobra in tudi njo so vzeli za na otok Mačinjak.

Poslovili so se in se odpravili na otok. Na otoku Mačinjaku pa so izumljali denar. Tam se je denar imenoval LOBINZON. Imeli so oznako: ₩. ₩ je bil eden najslavnejših kovancev na svetu. Na Mačinjaku ni bilo veliko zanimanja, zato so se odpravili domov. Dolgo so potovali in sonce je že zahajalo. Medtem pa so vsi zaspali. Celo Velikanka, ki je vozila je zaspala. Naplavilo jih je na neznan otok. Naslednjega jutra so se zbudili in bili so zelo začudeni. Naenkrat se jim je pospetilo, da so med vožnjo zaspali. Velikanka se je razgledala naokoli in videla velikanski rov. Ej pozovila je prijatelja na to kar je videla. Prijatelja se za to nista zanimala, saj sta bila zelo lačna. Marta je skočila na kokosovo palmo in iz nje vzela dva kokosova oreha. Marta je vrgla Tinetu kokosov oreh pana pa je odšla po slamici v ladjo. Napila sta se kokosovega soka in se odpravila k Velikanki. A Velikanke ni bila nikjer:

Marta in Tine sta takoj ugotovila, da je Velikanka odšla v rov. Tudi ona dva sta se odpravila. V rovu je bila temno in vlažno. Pot je bila obložena s smrtnimi glavami. Naenkrat se je vhod rova zaprl. Pogledali so nazaj in vrata so se zaprla, pogledali so naprej in zagledali okostnjaka. Okostnjak je prižgal svečo in za njim se je prikazalo 1256 okostnjakov. Marta in Tine sta obstala kot okamenela. Zgrozila sta se in si popravila pot na čelu. Poglavar okostnjakov je stopil bližje in v rokah držal Velikanko. Z zahrupanim glasom je rekel: Je to vajina prijateljica? Ja! Je prestrašeno odgovarila Marta in mu pokazala jezik. Ulovite ju! Je zakričal poglavar. Na stropu so okostnjaki dušili Marto. Tine se je spomnil, da ima zraven stroj: Lepilostrop. Namazal si je tačke in z lahkoto splezal do Marte. S svojo hitrostjo je namazal roke okostnjakom, da so se prilepili na strop in noge, da so se prilepili na tla. Tine je rešil Marto in skupaj sta se odpravila do Velikanke. Velikanka je bila priklenjena na verige. Zraven nje stal ključ, ki ga ni morala doseči. Marta in Tine sta ga seveda lahko, saj nista bila priklenjena. Rešila sta Velikanko in skupaj so se odpravili nazaj do okostnjakov. Medtem so sovražniki iskali prijatelje, da bi obračunali z njimi. Kmalu so jih našli. Lolija je videla, da je rov zaprt in zato je začela razdirati rov. Ticer ni imela namena rešiti prijateljev, ker pa ni vedela, da so noter jih je rešila in prijatelji so odšli domov. Doma so se odločili, da nikoli več ne bodo potovali z ladjo, se vedno pa so delali neumne pustolovščine.

6

Maja Fendre, Manca Lukanc in Urban Mezgec, 3. c

Coprnica Zofka - predzgodba

Ko se je coprnica Zofka zbudila, je načrtovala, da bo odšla k frizerju in h kozmetičarki.

Ampak v tistem trenutku, ko se je Zofka odpravila, jo je poklicala frizerka in ji odpovedala termin. Zelo se je razjezila in nad salon pričarala temne oblačke. Metla je bila že izmučena od vsega letanja gor in dol, kajti Zofka je hotela čim prej poiskati novega frizerja, da bi ji naredil pričesko. Ko je bil čas za kosilo, sta se z metlo vrnili domov. Zopet je zazvonil telefon in bila je kozmetičarka. Rekla je, da gre na morje in ji mora odpovedati. Kaj mislite, da je naredila coprnica, ko je to izvedela?

No, pa poglejmo! Metla se je skrila v kot in zadremala. Zofka pa je na vsak način hotela biti urejena za obisk Marte in Marjance. Uredila se je kar sama. Smola, tudi oni dve sta ji odpovedali obisk. Šla si je skuhat pomirjevalni čaj.

Začelo se je mračiti in spila je že pet skodelic pomirjevalnega čaja in šest vrčev čarobnega napoja. Odločila se je, da gre spat. Naslednji dan je bila še kar razburjena in nerazpoložena. Le kdaj se je potolažila?

Layla Močnik, 5.c

David Vodeb, 5. c

Maček Muri

Teja Štrukelj, 1. c

Sobni copat in gumijasti škorenj

(Ko obuvala oživijo)

Gumijasti škorenj: Dober dan, soseda, kaj bo dobrega?

Sobni copat: Dober dan, sosed. Simon me je zopet pozabil obuti.

Gumijasti škorenj: A tako. Mene je pa ravno včeraj umil, ker sva bila v gozdu.

Sobni copat: Moje življenje je tako kruto. Vsa druga obuvala mislijo, kako lepo živim. Ampak dokler mama ne pride domov, samo tukaj v kotu ždim.

Gumijasti škorenj: Saj bo še vse dobro, soseda. Poglej življenje planinskega čevlja. Nazadnje ga je Simon obul prejšnje leto. Sandalov ni obul že leta in leta, ker so ga enkrat ožulili.

Sobni copat: No, v bistvu res ni tako hudo, pa še družbo imam na tej najnižji polici.

Gumijasti škorenj: Vidiš, sem ti že popravil razpoloženje.

Sobni copat: A veš, da sem včeraj slišal, da bo med nas prišel natikač, ker se je Anja pričela pripravljati za poletje.

Gumijasti škorenj: Me veseli. Upam, da bo imel dobro osebnost, drugače ga bova pa pospravila na višjo polico.

Sobni copat: Veš, midva sva najstarejša in imava že veliko izkušenj.

Gumijasti škorenj: Res je. Tiho, Simon prihaja!

Monika Guček, 5. c

Gloria Klanjšek, 1. c

Ema Kolar, 1. c

Fran Obreza, 1. c

Če bi jaz enkrat potoval v preteklost

Bil sem v Izoli in se sprehajal po ulici. Nenadoma sem se spotaknil in opazil, da sem se spotaknil ob škatlo. Na škatli je pisalo: ***NE ODPIRAJ*** ČASOVNI STROJ.

Alen Kunstič, 4. c

Škatlo sem prinesel domov in jo odprl. V njej je bila neke vrste ura, le da je bila bolj tehnološka. Nadel sem si uro na roke in pritisnil gumb na njej. Nenadoma se je pred mano naredil portal. Šel sem vanj in se znašel na travniku. Hodil sem in hodil ter prišel do gradu. Tam sem iskal uro, ki se je teleportirala v grad. Iskal sem jo po celem gradu in jo našel v grajski zakladnici. Zakladnica je bila velika, mogočna soba, v njej pa veliko zlata, draguljev, nakita in skrinj. V eni od skrinj se je skrivala ura. Ko sem prijel uro, je v zakladnico vstopil vitez. Skril sem se med zlatnike in bil čisto tiho. Ko je vitez šel, sem zlezel ven iz kupa zlatnikov.

Tam sem jih vzel nekaj, pritisnil gumb in šel domov. Doma sem šel v sobo spat.

Emanuele Paliska, 5. c

Če bi jaz lahko potoval v preteklost, bi potoval v prazgodovino, v čas, ko so živeli jamski ljudje.

Samra Valentić, 4. c

Lahko bi lovil divje živali in jih potem s svojo družino spekel na ognju, ki bi si ga zakurili v jami. Ves dan bi lahko svobodno tekal naokoli in nabiral rastline. Sami bi si izdelovali orožje in orodje, ki bi ga potrebovali. Udomačil bi si volka, da bi postal moj najboljši prijatelj. Ko bi imel mladičke, bi obdržal vse. Pomagali bi mi pri lovu in delali družbo. Super bi bilo, ker ne bi bilo nobenih avtomobilov, hiš, tovarn, šol…

Živel bi kot pravi pračlovek.

Juš Čmer Strašek, 5.c

Jaz Pika Nogavička

Jaz Pika Nogavička

Nekega dne sem se
odločila, da si postavim
hišico na drevesu. Potrebovala
bom žeblje, kladivo, deske,
lestev, vrv, strešno opeko.
Zraven bom potrebovala še
pomoč Anice in Tomaža.
Rade volje sta priskočila
pomagat. Hitro smo
postavili hiško na drevesu. Od
vsega dela smo bili vsi
lačni, žejni in zelo utrujeni.

Anastazija Gregorc, 2. c

Marisa Obreza, 2. c

NAŠE POTI

V toplih krajih

Zimske počitnice sem preživel v toplih krajih na Maldivih. Pristali smo na potniškem letališču v glavnem mestu. Tam nas je pričakal vodič. Odpeljal nas je do čolna. Plovba do našega otoka je trajala približno pol ure. Potem smo se odpravili do hotela. Najbolj zanimive stvari so bile, ko smo plavali z želvami, skati in morskimi psi. Eden od njih je sesal plankton. Drugi naj bi tudi, a si je privoščil tudi kakšno veliko ribo. Vsak dan smo šli na ekskurzijo. Na otoku so se dogajale zanimive reči. Pripravili so tekmo rakcev. Moj rakec je sicer hitro izgubil. Odpravili smo se tudi na nočni ribolov. Ujeli smo veliko rib. Po nočnem ribolovu smo jedli ribe, ki smo jih ujeli. Ko smo se odpravili domov, sem na letalu pisal dnevnik in gledal televizijo. To so bile moje najboljše počitnice.

Urban Mezgec, 3. c

Šolski muzej

Aleks Svetelšek, 1. c

Odpravili smo se v Ljubljano v Šolski muzej. Tam so nam povedali in predstavili, kako je šola potekala včasih. Učitelji so bili bolj strogi. Učenci so pisali na tablice, oblečeni so bili v stara, preprosta oblačila. Če je bil kdo poreden, je odšel sedet v oslovsko klop. Bral je postave ali pa je klečal na koruzi. Ko je učitelj vstopil, so učenci vstali in rekli: »Bog daj, gospod učenik!« Nato smo se odpravili preizkusit, kako izgleda takšna učna ura. Oblekli smo se v stara oblačila in odšli v učilnico. Prišel je gospod učenik. Vstali smo ter ga pozdravili. Pisali smo na tablice in si morali veliko zapomniti. Roke smo morali držati nazaj. Bilo me je kar malo strah, ker je učitelj v roki držal palico. Tudi učiteljice so bile učenke in eden od učencev je moral sedeti v oslovski klopi. Bilo mi je zelo všeč.

Manca Lukanc, 3. c

Dan na smučišču

DAN NA SMUČIŠČU

Ko smo vstali iz postelje smo pojedli zajtrk in se preoblekli v smučarsko perilo. Potem smo si obuli smučarske čevlje in jih vpeli v smuči. Prvo vožnjo smo šli na Dolenčev Rut in iz Dolenčevega Ruta smo šli na Vitranc. Jaz, očka in Lukas smo odšli v Podbrezen, mamica pa je ostala na Vitrancu. Ko smo prišli iz črne proge na rdečo smo prišli do mreže in gledali tekmo invalidov. Smučali smo 4-krat progo in šli v Dolenčev dom. Jaz in brat sva pila kakav s smetano, očka pivo, mami pa kavo. Čez nekaj časa je mami šla, mi smo pa še malo smučali. Kmalu smo zaključili in šli v apartma na kosilo.

Gal Lavtižar, 3. c

Mladi lovec

Tai Lešnik, 1. c

V nedeljo sem šel z atijem na lov v okolico naše šole. Zraven smo imeli seveda tudi lovske pse. Zbrali smo se navsezgodaj zjutraj. Po uvodnem govoru smo se odpravili na lov.

Zraven sem imel lovski rog in vsake toliko časa nanj tudi zatrobil med potjo. Pot je bila težka in naporna, ker smo hodili skozi grmovje in čez hribe.

Videli smo srne, zajce in šoje. Ob koncu lova smo se z ostalimi lovci ponovno dobili na dogovorjenem kraju in napravili pozdrav lovini.

Rad grem z atijem na lov, ker sem rad v naravi in na svežem zraku. Tudi sam želim nekoč postati lovec.

Matic Gutsmandl, 5. c

Obisk v psarni Belokranjski potepuh

Eros, Belokranjski potepuh, pasma Beauceron

Pasje leglo E, iz katerega izhaja tudi naš Eros, beauceron, francoski ovčar, je 30. maja praznovalo 1. rojstni dan .

Lastnica psarne Belokranjski potepuh je organizirala zabavo za njihov prvi rojstni dan. Tudi mi in naš pes Eros smo se odpravili v Belo Krajino. Ta čas sem izkoristila za kratek intervju z Jasmino Kadić, vzrediteljico beauceronov.

Tukaj prilagam kratek intervju:

Gospa Jasmina, kdaj ste se začeli ukvarjati z vzrejo psov?

Moja pot v kinologiji se je začela pri 15 letih, ko sem kupila prvega nemškega ovčarja. Od takrat naprej sem se ukvarjala s psi aktivno. Beaucerone sem prvič spoznala na razstavi v Ljubljani.

Zakaj ravno pasma beauceron?

So inteligentni, prijazni in ubogljivi, skratka pika na i.

Kaj vam je pri vzreji psov najbolj všeč?

Pri vzreji psov mi je najbolj všeč, da lahko doživljam njihovo odraščanje in razvoj karakterja.

Na zabavi je bilo zelo lepo. Psi so se igrali in tekali čez ovire. Mi pa smo se pogovarjali in jih opazovali. Zanimivo je bilo spoznati tudi druge lastnike bauceronov in si izmenjati izkušnje z njimi. Pozneje smo v koči pojedli kosilo in se posladkali. Tudi slavljenci so dobili svoja kosila in še posebno nagrado za rojstni dan, vsak svojo slastno klobaso.

Preživeli smo res zanimiv in igriv dan, domov smo se odpravili polni lepih vtisov in novih informacij.

Isabella Žafran, 5.c

OBISKALI SO NAS

Posebni gostje

V 1. razredu smo veliki ljubitelji živali, zato smo se v mesecu maju razveselili posebnih gostov. Obiskalo nas je 5 majhnih zajčkov. Učenci so svoje misli o druženju z njimi podelili z nami. Na vprašanje, kaj jim je bilo najbolj všeč/zakaj so jim zajčki všeč, so povedali kar podobne misli, čeprav se med odgovarjanjem niso poslušali. Zdaj smo odrasli vsaj izvedeli »skrivnost«, zakaj so zajčki med otroki tako priljubljeni.

Ema Kolar: »*Najbolj mi je bilo všeč, ko sem zajčke cartala, božala. Bili so mehki*.«

Teja Štrukelj: »*Najboljše mi je bilo, ko smo zajčke lahko držali v rokah. Luštni so, ker so puhasti, fajn skačejo in ker jih lahko hranimo*.«

Aleks Svetelšek: »*Najbolj všeč mi je bilo božanje in cartanje zajčkov. Fajn so mi, ker hitro tečejo*.«

Fran Obreza: »*Zajčki so luštni, ker so puhasti in topli*.«

Eva Basle: »*Najbolj všeč mi je bilo, ko sva z Nikito za zajčka naredili posteljico. Všeč so mi, ker so puhasti*.«

Ruby Korun: »*Najbolj mi je bilo všeč, ko sem zajčka pazila, nosila. Srčkan je, ker je puhast in ker skaklja*.«

Oskar Cingl: »*Najbolj mi je bilo všeč, ko sem božal zajčke in so bili puhasti. Zelo lepi so bili*.«

Tai Lešnik: »*Bilo mi je všeč, ker so prišli na obisk*.«

Vid Rezar: »*Najbolj mi je bilo všeč, ko sem jih cartal in ker so bili puhasti*.«

Gloria Klanjšek: »*Zajčki so mi všeč, ker so puhasti, lepo izgledajo, so lepe barve*.«

»Zajčji gost«

Več kot očitno je, da so otroci nad njimi navdušeni zaradi njihove puhaste dlake ☺.

Moja mami učiteljica (mikrobiolog)

Mojo mami je učiteljica povabila, da bi nam predstavila svoj poklic. Je mikrobiologinja. Povedala nam je, s čim in kaj dela. V knjigi nam je pokazala raznolike bakterije in mikroskop. Najbolj mi je bilo všeč, ko je predstavila mikrobe in mikroorganizme in s katerimi pripomočki razvija mikrobe. Dala nam je tudi nekaj pripomočkov, ki jih uporablja pri delu. Vsak učenec je odtisnil prst v agar. Odnesla jih je v službo, kjer so se po enem tednu razvile kolonije. Mamica je fotografije kolonij poslala učiteljici, ki nam jih je pokazala. Bil sem zelo vesel, da je mamica sploh prišla.

Lukas Lavtižar, 2. c

Timotej Cingl, 3. c

Vtis učenca:

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo videli Timotejevo mamico. Tam smo dobili injekcije in palčko. Tudi prst smo namočili v agar. Izvedeli smo veliko o bacilih. Čez en teden smo dobili svoj odtis. Na odtisu je bilo veliko bacilov.

Luka Fijavž, 3. c

Aleks Berden, 2. c

Nejc Paher, 2. c

USTVARJAJMO IN SE VESELIMO SKUPAJ

Letošnje šolsko leto so v 3. c enkrat mesečno v popoldanskem času učenci skupaj s starši ustvarjali in se veselili. Spoznavali so različna področja, kot so ročne spretnosti, kreativno pisanje, joga smeha, likovne, glasbene in plesne delavnice.

Strašila

Pri prvi delavnici so starši in učenci z ustvarjalno vnemo izdelovali strašila. Domiselna strašila so postavili ob poti v šolo. Tam so odganjala slabo voljo vseh mimoidočih.

Učenci so takole strnili svoje vtise.

Preden smo šli, sem bila zelo vesela. Ko smo prišli, sem pozorno poslušala učiteljičina navodila za izdelavo. Vzeli smo metlo in jo začeli oblačiti. Pomagala nam je Matičeva mamica. Malo kasneje je prišla Eva in njena mamica. Tudi oni sta se nam pridružili. Naredili smo dve strašili, moškega in žensko. Ko sem ju videla, sta bili prečudoviti. Strašila smo odnesli pred šolo in jih postavili ob cesto. V razredu smo pospravili in tako se je moj dan končal z veliko veselja.

Ajda Markošek

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo delali strašila in se veliko družili. Bilo mi je všeč, ko smo se pogovarjali in zabavali. Ko sem naredil strašilo, sem ga občudoval.

Gal Lavtižar

Ko sem bila na delavnici, kjer smo delali strašila, nam je učiteljica najprej razložila, kako začnemo izdelovati. Strašila smo lahko delali iz metel ali iz lesa, ki smo ga ob koncu zapičili v zemljo pred šolo. Delali smo v skupinah in izbrali smo les, ki je bil podoben strašilu. Najprej smo strašila oblekli in jih napolnili s slamo. Nato smo jih obdali z juto in jim z voščenko narisali oči, nos, očala in usta. Na glavo smo jim nalepili volno, ki je predstavljala lase. Na lase smo jim poveznili klobuk. Pojedli smo pecivo, ki ga je spekla učiteljica in starši. Razred smo očistili in pospravili, strašila pa postavili pred šolo. Starši so nas skupaj s strašili fotografirali. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo polnili strašila s slamo in risali obraze.

Manca Lukanc

Joga smeha

Na drugi delavnici so učenci z učiteljico Alenko Gradišnik v poznem petkovem popoldnevu staršem pripravili veselo druženje ob spoznavanju joge smeha. Smeha zagotovo ni manjkalo, učenci pa so se odlično izkazali v vlogi gostiteljev, saj so starše postregli z zdravo jedjo iz ajdove kaše, ki so jo pripravili dopoldne, ko so se učili o zdravi prehrani.

Kaj pa so učenci povedali?

Pri smejalnih vajah mi je bilo najbolj všeč, ko smo kosili travo, veslali in potonili, odganjali črne misli, ščetkali zobe in se zraven ves čas smejali.

Julija Prelovec

Izdelovanje sveč

Tretje družabno srečanje staršev in otrok 3. c je bilo namenjeno izdelovanju eko sveč iz sojinega voska. Tokrat je bila v vlogi izvajalke dr. Nataša Kovačić, mamica učenca Luke. Delavnica je bila zelo dišeča in zanimiva.

Ko smo delali sveče, sem užival. Všeč mi je bilo tehtanje voska. Užival sem tudi, ko smo vosek greli. Potem smo šli pripravit dišave. Vosek smo vlili v kozarce in dodali dišavo. Na koncu smo jih dali strdit.

Luka Veber

Doma je moja mami pripravila majhna sadna nabodala. Nato sva se pripravili in šli v šolo. V šoli so naju pričakali učiteljica in sošolci. Ko smo se zbrali, je Lukova mamica razložila, kako se naredijo sveče. Z mamico sva naredili dve sveči. Izbrala sem vijolično in roza barvo. Ko sem jih naredila, sem bila ponosna nase in je bilo vredno, da sem šla na delavnico.

Julija Korošec

Simona Košec, 4. c

Pred mamičino delavnico sva se zmenila, da bom njen pomočnik. Ko sva prišla v šolo, smo z učiteljico vse pripravili za delavnico. Ko so prišli še ostali učenci s starši, smo začeli. Delali smo sveče. Sveče smo pustili v šoli dva dni, da so se strdile. Zelo smo se zabavali. Najbolj sem užival v tehtanju in v dišavah. Bil sem ponosen na mamico.

Luka Kovačić

Z babi sva se pripravili za odhod v šolo na delavnico izdelovanja sveč. Lukčeva mamica je prinesla ves material, ki smo ga pri delu potrebovali. Najprej nam je pokazala postopek za izdelavo. Izbrala sem kozarčke, barvo za vosek in dišave. Na dno sem pritrdila sten in previdno vlila vroč vosek. Na kozarčke narisala veliko slik. Naredila sem tri sveče. Sveče so mi bile zelo všeč. Z babico in sošolci sem imela zelo lepo popoldne.

Ema Berglez

Z mamico sva se odpravili v šolo na delavnico izdelave sveč. Najprej smo stehtali vosek in ga stopili. Medtem ko je mamica topila vosek, sem na kozarce narisala slikice in na dno prilepila sten. Ko sva z mamico že skoraj stopili vosek, sva dodali še vijolično barvo in dišavo. Ta postopek sva ponovili še dvakrat, le da sta ti sveči bili oranžna in zelena. Naslednji dan sem eno od sveč dala sošolcu Filipu, ki ga na delavnico ni bilo. Na izdelek sem bila zelo ponosna.

Maja Fendre

Mia Bajde, 4. c

Otroški ljudski plesi

Bil sem zelo vesel, ko sem izvedel, da bo moja mamica v šoli učila folkloro. Doma sva se pripravljala tako, da sva vadila plese.

Komaj sem čakal, da učiteljica Alenka pozdravi starše in se začnemo zabavati. Meni je bilo zelo všeč, ko smo peli, plesali in igrali različne igre. Najbolj pa mi je bilo všeč, ko smo delali kačo in je bil most, pod katerim smo morali iti. Prepevali smo tudi smešne pesmice. Takrat sem se zelo smejal.

Počutil sem se fajn in bil sem ponosen, da nas je moja mami učila. Še bolj ponosen pa sem bil, ko so mi prijatelji povedali, da jim je bilo všeč.

Moja mami je res super, ker zna plesati, peti, se zabavati, igrati in ker se ukvarja s folkloro.

Matic Mavrin

POUK NA DALJAVO

Čas sprememb

Učenci 4. razreda so v svojih zapisih strnili misli o času, ki so ga preživljali doma.

Virus COVID- 19 je spremenil življenje mene in drugih. Kar naenkrat smo morali ostati doma in spoštovati ukrepe. Vsi smo govorili le o koronavirusu.

Moje življenje se je v tem času zelo spremenilo. Prijatelje kličem po telefonu, nič več se ne igramo skupaj. To mi seveda ni všeč. Tudi sorodnikov ne obiskujemo, rajši jih pokličem. Vse dejavnosti, tudi šola, so se preselile na splet. To pomeni, da lahko svoje šolske obveznosti opravim v kasnejšem delu dneva. Nič več ne hodimo v trgovino. Stvari, ki jih potrebujemo, naročimo preko spleta. Starša uporabljata zaščitne maske, vsi pa upoštevamo varnostno razdaljo. To je včasih zelo težko.

Upam, da bodo vsi oboleli čim prej zdravi in da se bo naše življenje čim prej vrnilo na stara pota.

Gašper Kolar

Pred nekaj meseci nas je presenetil prav poseben obiskovalec - KORONA VIRUS. Napadel je hitro in tiho. Težko ga je bilo izslediti, zato so se odločili, da nas vse otroke dajo v karanteno. A kaj, ko to niso počitnice, to je KORONA ŠOLA. Šola, ki je dobra za vse nas. Našli bodo zdravilo, konec bo virusa in, juhuhu, spet bomo v šoli.

Nik Černoša

Učenci tretjega razreda so želeli zaplesati v pomlad, a jim je zaprtje šole prekrižalo načrte.

V zadnjih tednih se je naše življenje zelo spremenilo. Škoda, da se ne morem družiti s prijatelji, ampak imam srečo, da se lahko družim z mojo mlajšo sestro in starejšim bratom. Ker je epidemija korona virusa, se z družino družim veliko več, kar mi je zelo všeč. Ker se več družimo, se tudi več kregamo, kar pa mi ni preveč všeč. Učenje na daljavo mi ni preveč všeč. Več gledam tudi televizijo. Moji mlajši sestrici je zelo všeč, saj ji ni treba hoditi v vrtec. Ne morem se preveč dolgo igrati z bratom, ker ima zelo veliko dela za šolo. Moji mami je zelo naporno, saj mora pomagati meni in bratu pri šoli. Želim si, da bi se koronavirus končal.

Luka Žlof

Ustavljen čas

Živimo v drugačnem času, ko so nam politiki zaradi coronavirusa prepovedali hoditi v šolo in starši ne hodijo v službo, zato je življenje precej drugačno. Kot da se je ustavil čas.

Julija Senica, 4. c

Vsak dan smo doma. Vsak dan zjutraj sem najprej naredila vse za šolo. Naredila sem hišna opravila, ki mi jih je naložila mami. Tudi glasbeno šolo sem imela dvakrat na teden preko Skypa. Ker smo bili vsi doma, smo z družino hodili na sprehode, se igrali družabno igro Dixit in se nekajkrat videli s prijatelji preko video klica. Ko so začeli preklicevati ukrepe, smo se malo podružile s prijateljicami. S prijateljico Mio sva se zabavali zunaj. Igrali sva badminton, hodili na sprehode, skakali na trampolinu in začeli prenavljati njeno igralno hiško. Po nekem času sva se videli s prijateljico Isabello. Šli sva na dolg sprehod skozi gozd in potem mimo ribnikov. Na ribnikih sva videli labodjo mamo, ki je grela jajca. Ko sva prišli k Isabelli, sva se igrali z njenim psom Erosom, ki se je malo prej valjal v blatu in me pošteno pošprical. Kasneje sva si naredili napitek iz banan in borovnic in se odpravili v njeno sobo, kjer sva se imeli veliko za pogovoriti, saj se zelo dolgo nisva videli. Enkrat me je obiskala tudi Brina, a je kmalu morala iti, ker je bilo že pozno.

Počasi bi bil že čas, da bi ministri ukinili ukrepe, da bi lahko šli še malo v šolo, da bi videli sošolce in učitelje. Ker se bližajo počitnice, bi si želeli iti še malo na morje.

Živa Leskovar

Preobrat stoletja

Nikoli si nisem predstavljal, da se bom šolal doma. Zaradi bolezni, ki se širi po vsem svetu, smo morali ostati doma. Vendar meni je takšen način vedno bolj všeč. Lahko dlje spim, ni se mi treba tako hitro obleči, lahko kuham, pečem in prej končam s šolo. Imamo manj pouka in nimamo domače naloge! Juhu! Vendar je kljub vsemu ena slabost. Pogrešam sorodnike, prijatelje in ne morem hoditi na treninge košarke. Kljub temu si želim, da se stanje virusa normalizira.

Maks Zavrnik

Učenec Rok Lilek, je med poukom na daljavo pripravil zabaven posnetek peke palačink. Prelevil se je v pravega kuharskega mojstra. Posnetek si lahko ogledate TUKAJ.

Tudi Mia Bajde (4.c) rada pripravi palačinke.

Najbolj mi je bilo všeč

Drugošolci so zapisali, kaj jim je bilo pri pouku na daljavo najbolj všeč.

Tjaša: *Najbolj mi je pri pouku na daljavo všeč, da lahko delam v pižami in da se mi ni treba zjutraj urejati. Ker nimamo nikoli naloge, mi ostane veliko časa. Včasih ustvarjam, včasih pa grem na dolg sprehod. Všeč so mi interaktivne vaje. Rada sem preizkuševalka ruma.*

Žan: *Pri pouku na daljavo mi je všeč, ko delam preko računalnika, se pogovarjam preko računalnika in imam več časa zase. Ko se gibljem, kosim okoli hiše, ko mamici pomagam, si pripravim zajtrk. Najbolj mi je všeč, ko dlje spim in se pogovarjam s sošolci ter mojo učiteljico Petro.*

Tinkara:

Živa: *Pri pouku na daljavo mi je najbolj všeč, ko delam interaktivne naloge. Všeč mi je, ko doma delam likovne izdelke in rišem ter se pogovarjam z učiteljico Petro. Všeč mi je, ko se mi ni treba voziti v šolo.*

Šola na daljavo

Pri šoli na daljavo mi je všeč, da imam več odmora, več sadnih malic in čas za kakšno sladkarijo. Všeč mi je tudi športna vzgoja na daljavo. Skupaj jo delava z bratcem Galom. Včasih imava pravo tekmo. Vesel sem, če ga kdaj premagam. Obema je bil najbolj všeč lov na zaklad. Zaklad je bil lizika.

V šoli nisem nikoli mogel igrati tablice, doma pa jo lahko, če lepo prosim mamico. Rad imam naloge na računalniku. Vesel sem tudi filmov, ki nam jih pošiljate. Vse je boljše kot pisanje v zvezek Črke. Če moram pisati, raje pišem na računalnik kot s svinčnikom v zvezek.

Zdaj, ko sem doma, naredim več izdelkov. Delam jih za 2. razred in za 3. razred. Lepo mi je bilo, ko sva z Galom za 3. razred delala žabice in štorklje. Največ sva naredila žabic.

Najbolj mi je všeč, da sem lahko več z družino.

Lukas Lavtižar

Nejc Zupanc, 2. c

PESNIŠKI KOTIČEK

List s sporočilom

Za listom je še en list.
Za še enim listom je še en list.
Ves popisan.
Za popisanim listom je še en list.
Bronast list.

Za bronastim listom je še en list.
Črtast list.
Za tem črtastim listom
je še en manjši list.
Za tem manjšim listom je še en list.
Porisan list.

Za tem porisanim listom je še en list.
Ta list ima sporočilo.
Za tem lepim sporočilom
je še eno lepše sporočilo.

Za tem lepšim sporočilom
je najlepše sporočilo.

To sporočilo je: Rada te imam.

Larisa Lakner, 5. c

Odprl sem knjigo, veliko listov.
Na prvem listu je naslov knjige.

Za prvim listom je še en list.
Za še enim listom je še en list,
na katerem je veliko fotografij.

Za tem še enim listom je še en list,
ki je ves popisan.
Za tem še enim listom je še veliko listov.

Na zadnjem listu je pa pripet listič,
na katerem je sporočilo zate.

Maks Doberšek, 5. c

Sanja Divjak, 5. c

Kobilica vozi letalo

(nonsensna pesem)

Kobilica vozi letalo,
kot kakšno zastavo.
Strmoglavila je v ocean,
ker je hotela panj.

Povozila je kačo
in pojedla palačo.
Okrasila je smreko
in razbila streho.

Njena navada je bila,
da je poredna žaba.
Skočila je na luno,
ker je sovražila tuno.

Nuša Brečko Lazarevič in Sanja Divjak, 5. c

Likovna pesem

Rožle Toman, 5. c

Layla Močnik, 5. c

Neskončna knjiga

Za veliko knjigo je še ena knjiga.

Za še eno knjigo je še ena knjiga.

Manjša.

Za še manjšo knjigo je še ena knjiga.

Še manjša.

Za še manjšo knjigo je najmanjša knjiga.

Za najmanjšo knjigo je še ena knjiga.

Ta knjiga je knjigica.

Za knjigico je travnik.

Za travnikom je najmanjši travnik.

V najmanjšem je še manjši travnik.

Na njem pa raste rdeča roža

in ta roža je zate.

Tomaž Rakovnik, 5. c

Monika Guček, 5. c

NAŠ PROSTI ČAS

Intervju z babico

1. Koliko si bila stara, ko si začela delati v šoli? Katerega leta?

Delati sem pričela 20. 8. 1977, stara sem bila 14 let in 4 mesece.

2. Kako je potekal tvoj delovni dan včasih in kako danes?

Včasih je bilo v šoli čisto drugače. Pozimi sem že ob petih zjutraj zakurila peči v učilnicah. Ob sedmih sem se s kolesom odpeljala na Ljubečno po kruh, da so učenci imeli malico. Malice sem pripravljala sama. Učenci so imeli zelo radi enolončnico, mlečni zdrob, riž, ob petkih je bila za malico vedno krompirjeva solata s kruhom. Mleko sem prinesla od doma. Učiteljica je ostalo hrano nabavila sama, včasih pa tudi jaz. Jeseni so otroci prinesli tudi ozimnico – zelje, krompir, fižol. V šolskem sadovnjaku so rasle jablane, ki so dobro obrodile in jabolka so otroci jedli celo zimo.
Imeli smo vrt s tremi gredami. Na eni rože, na drugi krompir in na tretji fižol. Učenci so sodelovali pri urejanju vrta.
Očistiti je bilo potrebno celo šolo, pokositi okolico z navadno koso. Tudi igrišče je bilo travnato. Travo sem s košem znosila k sosedom za krmo živalim. Ker je v šoli stanovala tudi učiteljica, sem včasih popazila njenega sina.
Danes je drugače. Otrok in učiteljic je več in delo je drugačno. Po eni strani lažje zaradi vseh naprav, po drugi strani pa težje, saj sem starejša.

3. Kaj se je na šoli dogajalo poleg pouka?

Spomnim se, da smo imeli pevski zbor, praznovanja ob 8. marcu in novem letu, otroci so nastopali za svoje starše. V kraju smo se vsi poznali, drug drugemu pomagali. Otroci so bili zelo pridni, delovni, sodelovali so pri vseh opravilih. Vsi skupaj smo hodili tudi na izlete. Lepo smo se imeli.

4. Ali ti je kak dogodek še posebej ostal v spominu?

Vem, da sodelujem pri vseh dejavnostih šole, me je pa še posebej razveselilo mnenje glasbenika Adija Smolarja, ki nas je obiskal predlani. Dejal je, da je kuharica najpomembnejša oseba na šoli. Podaril mi je knjigo, na njegovo pohvalo sem zelo ponosna.

5. Šolo so večkrat prenavljali. Kako si sodelovala?

1979 smo zamenjali streho. Vso opeko smo sami (jaz in otroci) znosili na podstrešje. Ta opeka je na strehi še danes. Skozi vsa ta leta je šola dobila prizidek, telovadnico,

učilnice nova tla, na koncu še nova okna. Veliko počitnic sem preživela v šoli. Bilo je naporno, a veselila sem se novih stvari.

6. Kako se počutiš v družbi otrok?

Otroke imam zelo rada, otroški živžav bom verjetno zelo pogrešala.

7. Ali že veš, kaj vse boš počela, ko boš po 43 letih službe odšla na dopust za »nedoločen čas«?

Dolgčas mi ne bo, saj je na kmetiji veliko dela in to delo zelo rada opravljam. Družiti se nameravam s prijatelji, včlanila se bom v Društvo upokojencev. Tudi s KS bom še verjetno sodelovala.
Zagotovo bom tudi še naprej opazovala šolo. Od doma namreč dobro vidim šolo in vsak večer se prepričam, da so luči ugasnjene in da je na pogled vse tako, kot mora biti.

Brina Brečko, 4. c

Gledališka igra Skrivnost raka Roka

Dramska skupina Blagve, ki ustvarja pod mentorstvom Edith Costo, se je v letošnjem letu že tretjič prijavila na srečanje otroških gledaliških skupin v organizaciji JSKD. V lanskem letu so se s predstavo Trgagator uvrstili na regijsko srečanje skupin, zato so bila pričakovanja na tem ali celo višjem nivoju. Žal pa je naše želje po gledaliških uspehih zaustavila situacija v naši državi. Predstava tako ni doživela niti svoje premiere. Kljub odpovedi srečanja se je mentorica odločila za nekoliko drugačen pristop k uprizoritvi – mlade igralke in igralci so skupaj s svojimi starši posneli svoje prizore, ki jih je mojstrsko združil Danijel Berden, oče Aleksa, ki nastopa v predstavi.

Otroci iz dramske skupine so s pomočjo staršev posneli kratke posnetke svojih prizorov, ki jih je vsestranski ustvarjalec Danijel Berden zmontiral v celoto in nastal je kratek filmček, ki nosi enako sporočilo kot gledališka igra. Veseli nas, da so se otroci potrudili in kljub vsemu, kar se dogaja okoli nas, odigrali svojo vlogo, kot se spodobi. Kratek prispevek s posnetki je RTV Slovenija objavila tudi v oddaji Izodrom.

Do dneva, ko bodo otroci lahko gledališko igro predstavili na odru, bo še treba počakati, zato vse skupaj vabimo k ogledu videa predstave, ki se nahaja na Facebook strani OŠ Franja Malgaja Šentjur (kliknite TUKAJ).

Marisa: *Všeč so mi bili kostumi. Pri snemanju mi je bilo malo nerodno.*

Aleks: *Fajn mi je bilo, da smo lahko dokončali igro, da smo jo posneli. Všeč mi je bilo, da smo raki lahko plesali.*

Brina: *Všeč mi je bila zgodba. Hecno se mi je zdelo, da so vsi mislili, da so se mu klešče zlomile, on pa se je rodil brez njih.*

Ajda: *Letošnja igra mi je bila všeč. Bilo mi je težko, ko smo se morali posneti in nas učiteljica ni mogla videti in popraviti.*

RAZVEDRILO

Rebusi

_____ _____ _____

Ruby Korun, 1. c

_____ _____ _____ _____

Ruby Korun, 1. c

___ ___ ___ ___ ___ ___ ___ ___ ___

Ruby Korun, 1. c

Eva Basle, 1. c

Rešitve: voz, urar, nogometaš, štorklja

Izdala POŠ Blagovna

Gradivo zbrale učiteljice POŠ Blagovna

Avtorica likovnega izdelka z naslovnice: Julija Korošec, 3. c

Uredila in oblikovala: Tea Fideršek

Lektorirala: Duška Bele

Proseniško, junij 2020